

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2025, č. j. 10.01-000307/250002, a ze dne 3. 7. 2025, č. j. 10.01-000328/25-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2025, č. j. 5 A 95/2025-35,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná rozhodnutími označenými v záhlaví zastavila řízení o žádostech žalobce o poskytnutí právní služby bezplatně. Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou u Městského soudu v Praze, v níž současně požádal o osvobození od soudních poplatků. Tuto žádost městský soud usnesením zamítl.

[2] V odůvodnění napadeného usnesení městský soud vycházel z toho, že žalobce byl v posuzovaném období veden na úřadu práce a zároveň byl v pracovní neschopnosti. Jeho příjmy tvoří příspěvek na bydlení ve výši 6 917 Kč a příspěvek na živobytí ve výši 4 860 Kč, přičemž s náklady na živobytí („odvrácení vyhladovění a strádání“) mu formou půjček pomáhá I. H. Žalobce má pravidelné měsíční výdaje 6 907 Kč a po jejich zaplacení mu zbývá necelých pět tisíc korun. To ale podle městského soudu nemůže postačovat k hrazení dalších žalobcových životních potřeb. Žalobce navzdory výzvě nevyčíslil své pravidelné výdaje na stravu, ošacení atd., dostatečně a věrohodně, proto nedoložil své majetkové poměry, nadto v situaci, kdy jeho výdaje dlouhodobě převyšují doložené příjmy.

[3] Městský soud uzavřel, že žalobce je sice předlužen, to ale samo o sobě není důvodem pro osvobození od soudních poplatků. Vše nasvědčuje tomu, že žalobce své tvrzené „půjčky“ nesplácí, a kromě sociálních dávek získává prostředky na uspokojování životních potřeb formou těchto nevratných „půjček“. Není tedy zřejmé, proč by si žalobce nemohl shodným způsobem obstarat také prostředky na zaplacení soudního poplatku. V této souvislosti městský soud poukázal na judikaturu NSS, dle které posouzení majetkových

poměrů zahrnuje nejen příjmy, výdaje, majetek a aktuální disponibilní prostředky, ale též možnost si potřebné prostředky opatřit jiným způsobem. Zároveň připomněl, že soudní poplatek má plnit funkci fiskální i motivační.

II. Kasační stížnost

[4] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost. Nesouhlasí se závěrem, že úplně a hodnověrně neosvědčil své majetkové poměry. Stěžovatel má předně za to, že členové rozhodující senátu městského soudu jeho žádosti nevyhověli z důvodu vlastního prospěchu či porušení svých povinností. Nesouhlasí s tím, že vedení sporů se pro něj stalo jakousi životní náplní. Městský soud také chybně vycházel z domnělých příjmů stěžovatele a dalších spekulací, nikoli z jeho poměrů skutečných a aktuálních.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud nejprve poznamenává, že stěžovatele v tomto řízení o kasační stížnosti netíží povinnost být zastoupen advokátem ani poplatková povinnost. Kasační stížnost totiž byla podána proti procesnímu usnesení, kterým se řízení o žalobě nekončí (usnesení rozšířeného senátu z 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Podstatu sporu, která je předmětem nyní podané kasační stížnosti (neosvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě z důvodu nedostatečného doložení majetkových poměrů mj. s odkazem na možnost stěžovatele obstarat si finanční prostředky) NSS řešil ve věcech téhož stěžovatele v nedávných rozsudcích, např. z 24. 4. 2025, č. j. 10 As 52/2025-15, z 9. 7. 2025, č. j. 7 As 106/2025-9, z 31. 7. 2025, č. j. 7 As 107/2025-10, z 31. 7. 2025, č. j. 21 As 104/2025-15, nebo z 2. 9. 2025, č. j. 6 As 99/2025-11. Obdobnými skutkovými okolnostmi a téměř shodnými kasačními námitkami se tak NSS již opakovaně zabýval, přičemž v této věci neshledal důvod se od dříve vyslovených závěrů odchýlit.

[8] Dle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník řízení osvobozen od soudních poplatků, jestliže to vyžadují jeho poměry, které je povinen řádně tvrdit a doložit. Povinnost tvrzení a doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů tedy tíží žadatele o osvobození od soudních poplatků (rozsudek NSS z 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS).

[9] K argumentaci obsažené v kasační stížnosti NSS uvádí, že městský soud v napadeném usnesení podrobně popsal stěžovatelovu majetkovou situaci a jím dosahované příjmy a výdaje. Z popisu lze dovodit závěr, že si stěžovatel nepochybně může opatřit též prostředky na zaplacení soudního poplatku. Městský soud také popsal chybějící tvrzení týkající se výdajů na stravu, ošacení a dalších výdajů, jejichž výši stěžovatel vůbec nevyčíslil. Městský soud tak nevycházel ze spekulací, jak tvrdí stěžovatel, ale z jím tvrzených skutečností. Úvahy městského soudu vycházely z celkového obrazu plynoucího ze stěžovatelových tvrzení a jím předložených dokumentů, přičemž soud oprávněně a důvodně zpochybnil jejich úplnost a věrohodnost. NSS k tomu odkazuje na své dříve

pokračování

vyslovené závěry ve věcech totožného stěžovatele, dle kterých „jestliže stěžovatel dlouhodobě hradí různé výdaje, aniž by disponoval prokazatelnými příjmy, lze zpochybňovat úplnost a pravdivost jím předložených údajů“ (rozsudky NSS č. j. 7 As 106/2025-9, bod 15, nebo č. j. 7 As 107/2025-10, bod 19).

[10] Vytýká-li stěžovatel soudcům městského soudu úmyslné jednání v jeho neprospěch či jejich případnou nedůslednost, jedná se o ničím nepodložené spekulace. Z tohoto důvodu nejsou pro věc relevantní rozsudky Nejvyššího soudu, na které stěžovatel odkazuje. Naopak tvrzení městského soudu, že „vedení sporů se pro žalobce stalo jakousi životní náplní“, je opřeno o nesporné skutečnosti. Situaci dokresluje i to, že jen před NSS vystupuje stěžovatel ve více než 60 řízeních, v nichž je většinou žalovaná Česká advokátní komora. K původnímu předmětu sporu, pro který je žádáno poskytnutí právní služby bezplatně, se městský soud nevyjadřoval a nemohl jej tak nesprávně označit za malicherný, jak namítá stěžovatel.

[11] Nepřípadné jsou stěžovatelovy odkazy na nálezy Ústavního soudu z 23. 10. 2018, sp. zn. I. ÚS 1060/18, z 11. 11. 2014, sp. zn. IV. ÚS 659/12, a z 28. 7. 2014, sp. zn. I. ÚS 2557/13. Městský soud v projednávané věci neposuzoval minulé či hypotetické budoucí majetkové poměry, nezkoumal příčiny, pro které se stěžovatel dostal do tíživé finanční situace, ani nevycházel ze spekulací.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl soud bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje zpravidla bez jednání.

[13] O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne městský soud v konečném rozhodnutí o žalobě, a to podle pravidel o náhradě nákladů řízení o žalobě samotné (obdobně viz rozsudek rozšířeného senátu z 29. 11. 2023, č. j. 5 As 84/2022 - 30, bod 50, a na něj navazující rozsudky NSS, např. z 6. 12. 2023, č. j. 6 As 312/2023-28, bod 17, a z 25. 9. 2025, č. j. 8 As 111/2025-14, bod 21).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2026

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu